

CREMATIE HJM Sales, 19-10-2016

Geliefde broeders en zusters, ik geloof niet dat op deze website ooit de vraag aan de orde kwam of christenen zich mogen laten cremieren. Maar hoewel de meeste christenen zich na hun overlijden gewoon laten begraven, in navolging van het voorbeeld van de Here Jezus Christus, Gods Zoon, kan ik mij voorstellen dat zij hierover toch wel eens nadenken. Daarom dus dit artikel.

Enige tijd geleden ontving ik van iemand een lijvig artikel getiteld "*Cremeren of begraven; wat zegt God ervan?*", geschreven door de van de televisie bekende Andries Knevel. Hierin noemt hij bijbelse voorbeelden en argumenten, naast het feit dat Jezus Zelf begraven werd, waarom christenen zich zouden moeten laten begraven en dus niet cremieren. Een prima handvat voor mij derhalve! Enkele van zijn voorbeelden en argumenten wil ik nu kort behandelen. En ik concludeer met hem, dat christenen zich niet moeten laten cremieren.

Allereerst moeten we verstaan, dat crematie uit het heidendom voortkomt. Voorbeelden: Kannibalistische volkeren verbrandden overvloedig vlees ter voorkoming van ziekten. Hindoes verbranden nu nog steeds hun doden ceremonieel op brandstapels.

De Here God beschouwt verbranding als een vorm van straf. Ja, zelfs een erg strenge straf. Want straks, na het eindoordeel, zullen de ongelovigen in de poel des vuurs, de hel, worden geworpen (Openb. 20:15). Dan spreekt het toch voor zich, dat God, Die Liefde, Getrouwheid en Barmhartigheid is, het absoluut niet kan aanzien dat mensen na hun dood worden verbrand. Dat moet Hem toch wel veel pijn en verdriet doen aan Zijn hart?

In de tijd van de oudtestamentische Wet strafte hij ooit Korach, Dathan en Abiram en hun volgelingen met verbranding, nadat zij in opstand waren gekomen tegen de autoriteit van Mozes (typebeeld van Jezus) en Aäron (typebeeld van de Heilige Geest). Leest u Num. 16, in het bijzonder de verzen 30-36. Eveneens in het Oude Testament lezen we, dat Nadab en Abihu voor hun zonden met verbranding werden gestraft (Lev. 10:1-2). En we lezen ook in het Oude Testament in Deut. 7:25, dat God ook wilde dat de Israëlieten afgodsbeelden met vuur zouden verbranden. Dit was de periode van de strenge Wet. Maar dat ging God wél aan Zijn hart. Want Hij zond zelfs Zijn Zoon als de Redder, Die de Wet moest volbrengen en vervullen, opdat Hij Zijn Genade aan de mensen die geloven zou kunnen betonen.

Er staat in de bijbel een verhaal over de goddeloze, verdorven koning Moab, die de Here God had verworpen en zijn eigen eerstgeboren zoon Edom als offer verbrandde, toen hij in het nauw kwam onder de aanvallen van de legers van de koningen Joram en Josafat (2 Kon. 3:27). De volgende woorden sprak God, toen hij Moab en diens koninkrijk wilde vernietigen: Amos 2:1-2 (Leidse Vertaling 1994) – "*Zo spreekt de Heer: Om drie, ja, vier misdrijven van Moab zal ik het niet afwenden: omdat hij de beenderen van den koning van Edom tot kalk verbrand heeft; dies zal ik een vuur werpen in Moab, dat de burchten van Kerijjoth verteren zal. En Moab zal onder strijdgedruis sterven, onder krijgsgeschreeuw en bazuingeschal, en ik zal den bestuurder uit zijn midden uitroeien en al zijn vorsten met hem doden, spreekt de Heer.*" God rekende Moab de daad van het verbranden van Edom zwaar aan.

God verbrandde Zijn dienstknecht Mozes na diens dood niet, maar begroef hem Zelf in het land van Moab, zoals we kunnen lezen in Deut. 34:5-6. Ook andere dienstknechten van God uit de bijbel werden begraven. Bijvoorbeeld Johannes de Doper, nadat hij was onthoofd (Matth. 14:12) en Stefanus, nadat hij was gestenigd (Hand. 8:2). En ja, ook Gods Zoon, de Here Jezus Christus, de Derde Persoon van de Drie-enige God, werd begraven na Zijn kruisdood op Golgotha (o.a. Joh. 19:40-42).

Andries Knevel haalde nog een ander prachtig voorbeeld aan van een andere dienstknecht van God. Namelijk dat Jozef, de zoon van Jakob en onderkoning in Egypte, liefst 440 jaren na zijn overlijden in het Beloofde Land Israël werd begraven. Al die tijd had het stoffelijk overschot in Egypte in een kist opgebaard gelegen en was het zelfs gedurende de lange woestijnreis van 40 jaren meevervoerd. Leest u Gen. 50:24-26 en Ex. 13:19.

In Gen. 3:19 (het éérste boek in de bijbel) staat geschreven dat wij eens (na onze dood) tot de aarde zullen wederkeren en vervolgens weer stof zullen worden. Voor mij wordt hiermee duidelijk, dat God wil dat wij begraven worden. Sommigen zullen zeggen: *“Maar dat geldt toch ook voor as?”* Stel dat zij hiermee een punt hebben, wat ik overigens tegenspreek! Maar is de bijbel dan desondanks niet Gods levende Woord, dat wij dienen te gehoorzamen en op grond waarvan wij dienen te handelen? De bijbel schrijft dan wel niet exact en precies voor: *“U zult moeten worden begraven”*, maar is wel ons voorbeeld in álles. Leest u eens aandachtig Joh. 5:39; Rom. 15:4 en 1 Cor. 10:11.

Geliefde broeders en zusters, wij zijn het eigendom van God. Wij zijn van Hem. Hij schiep ons. Rom. 14:8 – *“Want hetzij dat wij leven, wij leven den Heere; hetzij dat wij sterven, wij sterven den Heere. Hetzij dan dat wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heeren.”*
 In Gen. 14:22 lezen we dat Abraham, de vader van alle gelovigen, verklaarde dat de Heer, de Allerhoogste God, de hemel en de aarde bezit. Hij is de Eigenaar van alles wat leeft. Dit betekent dat wij heel attent moeten zijn, wat wij doen mét en dóór ons lichaam, dat dus niet ons eigendom is. Want wij zullen op een dag ter verantwoording worden geroepen.
 2 Cor. 5:9-10 – *“Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn. Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.”*

Moge de Allerhoogste God u en mij deze week zegenen. Amen.